

Manifest van Castellina

voor een Europa van

Gemeenschappelijke Goederen en collectieve Rechten

We bieden het hoofd aan een globale, financiële, economische, milieu- en voedselcrisis die onze democratieën verzwakt. Die crisis was aangekondigd. Ze is het resultaat van het overheersend model dat geleid heeft naar een ongecontroleerde financiële speculatie, naar de uitputting en de verspilling van de natuurlijke hulpbronnen en de voedingsmiddelen. Hierbij wordt een toenemend deel van de bevolking uitgesloten van toegang tot fundamentele goederen en diensten en worden de humane relaties tot vernietigingsprocessen gedoemd.

Uit de crisis geraken, vereist het herformuleren van de principes, de waarden en de actiemiddelen die het uiteindelijk mogelijk zullen maken de gemeenschappelijke goederen te beheren. Talrijke organisaties van de burgerlijke samenleving zijn gemobiliseerd om de beste handelwijze te vinden ten einde op verschillende niveaus die uitdagingen te beantwoorden.

Het huidige institutionele kader heeft slechts sectoriële of territoriaal beperkte antwoorden opgeleverd. Maar in Europa ontstaan talrijke kaderakkoorden onder de instellingen, de bedrijven, de syndicaten en de verenigingen. Die akkoorden erkennen de rol welke door de burgerlijke samenleving onvermijdelijk verworven werd.

Het is tijd dat de burgerlijke samenleving deelneemt aan de bepaling van een nieuw kader, dat in het vervolg globaal is, voor de gemeenschappelijke goederen en de collectieve rechten die betrekking hebben op de beheersmethoden van de economie, de individuele gedragingen, de beoordeling van het beleid en de vooruitgangsindicatoren.

Zo op het vlak van de Europese Unie de organisaties van de burgerlijke samenleving zich mobiliseren om gezamenlijk met de instellingen, de bedrijven en de syndicaten een plechtige proclamatie uit te werken in de vorm van een Charter, van een Pact of van gelijk welk ander gepast document waarvan de benaming na beraadslaging zal overeengekomen worden (hierna aangeduid als "De Proclamatie") is het mogelijk van de crisis een gunstige gelegenheid te maken om vooruit te gaan in de Europese constructie en naar een welzijnsmaatschappij voor allen.

De gemeenschappelijke goederen zijn goederen, diensten en hulpbronnen die allen ten goede komen. Het zijn belangrijke materiële of immateriële, culturele en/of sociale realiteiten voor de eerbiediging van het leven en de ecosystemen, de ontplooiing en het welzijn van de personen, een nieuwe economische en politieke ethiek, nieuwe beleidsmethoden van de economie, van het financieelwezen en van de bedrijven. Ethische waarden en gemeenschappelijke goederen zijn nauw verbonden.

De gemeenschappelijke goederen zijn goederen die noodzakelijk zijn voor de vrede, de vrijheid en de democratie, de rechtvaardigheid en de gelijkheid, het milieu en de bescherming van de hulpbronnen, het cultureel patrimonium, de verdeling en de verrijking van de wetenschappen, de rechten van de toekomstige generaties, de sociale samenhang en de solidariteit. Hun inwerkingstelling en hun waarborg vallen onder de

verantwoordelijkheid van de Europese instellingen, van de gouvernementele en niet gouvernementele organisaties, van de bedrijven, van de syndicaten, van de burgers en burgeressen. Die inwerkingtreding vereist de erkenning van collectieve rechten.

De collectieve rechten zijn collectief gedragen en/of uitgeoefende rechten.

Ze worden beschermd door groepen waaraan rechten worden gewaarborgd door de Europese instellingen en de rechtbanken.

De onderscheiden wijzen om de gemeenschappelijke Goederen en de collectieve Rechten te beheren, ressorteren onder de bepalingen van het inwerkingstellen van de Proclamatie.

Methoden, middelen en gelden zullen verzameld en gemobiliseerd moeten worden om de beraadslaging, uitwerking- en tegeldemakingsproces van de Proclamatie te realiseren.

Ten einde de verwachtingen van de Europese burgers en burgeressen te formuleren aangaande hun gemeenschappelijke toekomst, is het van belang dat die drie deelnemingsprocessen in de meest aanzienlijke mate rekening houden met de geografische, culturele, sociale en technische specificaties, die overwonnen dienen te worden, en voortdurend worden voorzien van bijdragen die afkomstig zijn van alle territoriale niveaus: lokale, gewestelijke, nationale en Europese.

De ondertekenaars van dit Manifest nodigen alle organisaties van de burgerlijke samenleving uit tot mobilisatie om van de huidige crisis een gunstige gelegenheid te maken voor een reveil in de Europese constructie.

Manifest opgesteld te Casa al Bosco, Castellina in Chianti (Italië) op 22 februari 2009 door een groep van elf Europese burgers die afkomstig zijn uit zeven Lidstaten van de EU en als actieve leden in de schoot van tien organisaties van de burgerlijke samenleving handelen:

- Nelly Bandarrajazra, lid van de ASSOCIATION DES FEMMES DE L'EUROPE MERIDIONALE (AFEM), Brussel, België
- Jean-Claude Boual, lid van het CELSIG, Parijs, Frankrijk
- Anne-Marie Boyer, lid van het COMITE POLITIQUE & PAUVRETE, Puiseux Le Hauberges, Frankrijk
- Pietro Emili, lid van de EUROPEAN CITIZENS ACTION SERVICE (ECAS), Brussel, België
- Horst Grützke, lid van EUROPA JETZT, Potsdam, Duitsland
- Matthieu Calame, Prograamleider bij de FONDATION CHARLES LEOPOLD MAYER, Parijs, Frankrijk
- Philippe D. Grosjean en Raymond Van Ermen, leden van het PERMANENT FORUM VAN DE EUROPESE BURGERLIJKE SAMENLEVING, Brussel, België
- Daniel Hackenberg, lid van de INITIATIVE ZIVILGESELLSCHAFT, Wenen, Oostenrijk
- Jacqueline De Groote, lid van de INTERNATIONALE EUROPESE BEWEGING, Brussel, België
- Mikael Böök, lid van het NETWORK INSTITUTE FOR GLOBAL DEMOCRATIZATION, Helsinki, Finland
